

[Ninn-Hansen.]

tilgang, at et stort antal drenge ikke kan komme ind i klubberne.

Jeg tror, det er af afgørende betydning, at flest muligt børn og unge får mulighed for at dyrke idræt; det er ikke alene af sundhedsmæssig betydning, men også af social betydning. Idrætsforeningerne har en meget betydelig social funktion derigennem, at de unge får en sund og god fritidsbeskæftigelse; mange børn og unge er blevet trukket væk fra gadehjørnet og ind i fodboldklubben eller gymnastikforeningen. Vi vil i den kommende tid komme til at stå overfor store beskæftigelsesmæssige problemer i forbindelse med de store fødselsårge fra 1940-erne, men disse unge betyder også et meget stort fritidsproblem, som idrætten har de bedste muligheder for at løse, hvis man nu skaffer den de bedste midler dertil. Jeg håber derfor, den højtærede finansminister vil foreslå en revision af loven om tipning, så at idrætten i fremtiden får en større andel af tipsmidlerne.

Finansministeren (Kampmann): I de 5 år, i hvilke der er uddelt midler fra tipningen, er der til idrætsformål ydet 16,6 mill. kr. Derudover er der til formål af almen kulturel karakter ydet 12,4 mill. kr., og et tilsvarende beløb, altså også 12,4 mill. kr., er ydet til ungdommens friluftsliv, og der er givet 9 mill. kr. til „Ungdommens uddannelsesfond“. Jeg forstår, at det er denne fordeling, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ønsker ændret, og jeg forstår godt begrundelsen, men jeg synes ikke, at det ærede medlem kan se bort fra, at en væsentlig del af de andre formål, som der ydes til, netop også vedrører ungdommen. Det kan jo ikke være sådan, at man kan hævde, at det alene er idrætten, ungdommen har gavn af. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det er godt, at ungdommen dyrker idræt, men de beløb, der gives til ungdommens friluftsliv og til uddannelsesfonden, går da til formål, som vi også må lægge megen vægt på. Når det ærede medlem mener, at her kan vi give idrætten noget mere, uden at det koster statskassen noget, er det ikke ganske sikkert, for hvis vi tager de beløb, som ydes af tipsmidlerne, væk fra de andre formål, kan det jo være, man kommer til statskassen med anmodning om støtte.

Det ærede medlem sagde, at idrætten havde ventet at få ca. 3 mill. kr. om året. Det har man også fået — godt og vel. Det første år fik idrætten ca. 3,7 mill. kr. og sidste år 3,2 mill. kr. Det kan godt være, at prisstigningen, der bevirker, at alt er blevet dyrere, har medført, at idrætten har brug for flere penge. Jeg vil meget gerne se budgetter herover, så sagen kan tages op til overvejelse, og jeg håber, man i disse budgetter også vil oplyse, hvor meget de, der driver idræt, selv bidrager til disse formål; det kunne dog være, at medlemmernes bidrag skulle sættes lidt i vejret på grund af prisstigningen.

Ninn-Hansen: Jeg takker den højtærede finansminister for redegørelsen. Det er ikke tiden nu at gå ind i en debat om de spørgsmål, den højtærede minister var inde på med hensyn til de tilskud, der går til andre formål. Om kontingentet vil jeg blot sige, at mig bekendt er i hvert fald kontingentet fra idrætsforeningernes medlemmer mere end dobbelt så stort som det tilskud, der modtages.

Jeg ved ikke, om jeg skulle forstå den højtærede finansminister således — det håber jeg — at det var i denne samling, den højtærede finansminister ville tage spørgsmålet op om en ændret fordeling; det vil jeg i og for sig gerne have besvaret. Hvis ikke den højtærede finansminister agter at tage sagen op nu, må jeg selvfølgelig overveje, hvorledes man kan gøre det.

Jeg vil gerne i dag for yderligere at opnå klarhed over den højtærede finansministers stilling rette et supplerende spørgsmål til ministeren: Deler den højtærede finansminister den opfattelse, at det er af betydning, at idrætsforeningerne får økonomiske muligheder for at give plads for de kommende store årge af unge?

Finansministeren (Kampmann): Det stillede tillægsspørgsmål kan jeg besvare med et ubetinget ja. Det, jeg ønsker, er, at idrætten kommer med et budget over, hvor mange penge den skal bruge, og hvor meget den selv yder. At medlemmerne yder dobbelt så meget, som de modtager af tipsmidlerne, siger ikke noget om, hvor meget dette bidrag er steget fra 1947 til i dag — og det er det, jeg gerne vil have dokumenteret.